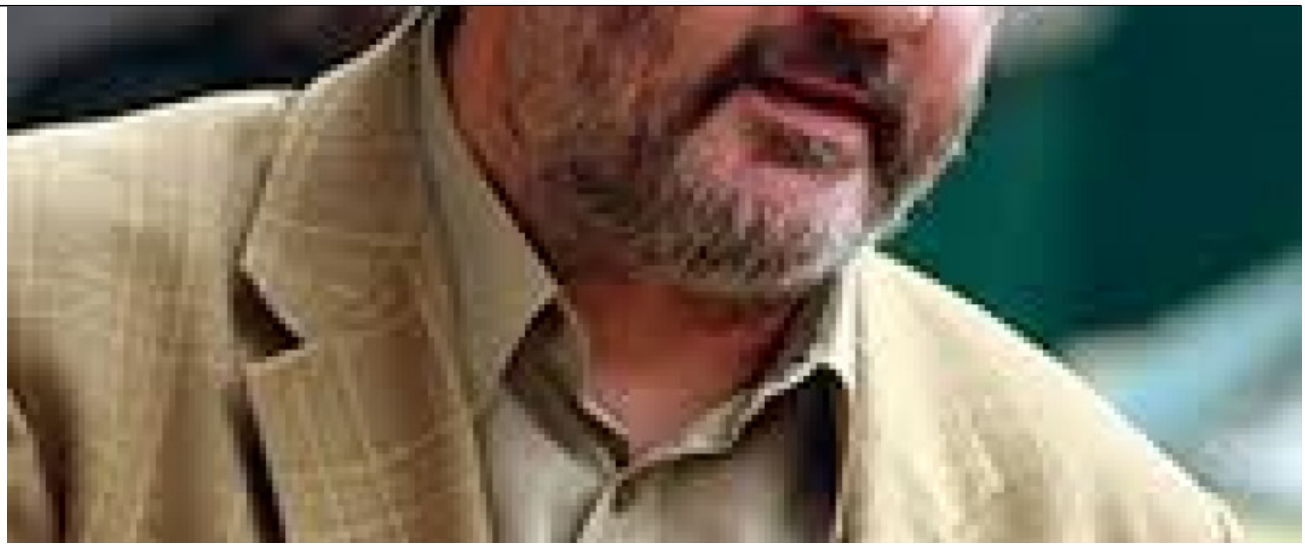

Fricz Tamás: A felbomlott er?egyensúly százada

2016 január 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

S vajon milyen század lesz tíz, húsz, harminc év múlva, milyen világot élnek meg benne gyermekeink és unokáink, vajon megmaradnak-e létünk évszázadok óta adott természetes keretei, {...}

{...} vagy valami olyan világ jön, amelyben felborulnak az eddig megszokott értékeink, szokásaink, itt Magyarországon és Európában?

Másképp fogalmazva: vajon meg tudjuk-e védeni létünk természetes, családokra és a nemzetre épül? kereteit, vagy felülkerekednek rajtunk olyan globális er?k és akaratok, amelyek éppen ezeknek a kereteknek a felbontásában és szétverésében látják a XXI. század értelmét és célját?

A jöv?be természetesen nem láthatunk, legfeljebb a már létrejött, tapasztalható és látható trendekb?l indulhatunk ki, s a folyamatok irányából következtethetünk az elkövetkez? évtizedekre. Márpedig már körvonalazódnak azok az új konfliktusok és törésvonalak, amelyek vélhet?en meghatározzák a következ? évtizedek, tágabban a XXI. század karakterét.

El?ször is, a XXI. század valójában a XX. század végén, a Szovjetunió és a kommunista tábor összeomlásával kezd?dött el. Ekkor borult fel ugyanis végleg az, a kapitalizmus és kommunizmus szembenállására épül? kétpólusú világrend, amelynek számtalan hátránya mellett egyetlen el?nye mégis volt, mégpedig éppen a kétpólusossága, amely egy bizonyos er?egyensúlyt hozott létre a glóbuszon. Ez 1989–1990-ben végleg megsz?nt, hogy átadja a helyét egy olyan világrendnek, amelyben az Egyesült Államok vindikálta magának a jogot, hogy a világ egyetlen vezet? hatalma maradjon, azaz a világot egypólusossá tegye.

Az Egyesült Államok persze ma is a világ gazdaságilag leger?sebb országa, és birtokolja a világ legnagyobb hadierejét, ezenkívül két megnyert világháború is növeli az önbizalmát és egyeduralmába vetett hitét. Ugyanakkor az egy pólusra épül? világ azért veszélyes képz?dmény, mert nincs, aki ellen?rizze a vezet? hatalmat, a birodalmat, és nincs, aki ellent tudna állni neki akkor, ha a birodalom a jó király szerepéb?l átlépne a rossz király szerepébe.

Márpedig az Egyesült Államok egyre inkább önmagát korlátozni képtelen világbirodalommá vált, amelyik nem él, hanem visszaél erejével és lehet?ségeivel, a világ konfliktusait nemhogy csökkenteni volna képes, ellenkez?leg: politikai, gazdasági, katonai lépéseivel újabb és még hatalmasabb konfliktusokat szabadít rá a világra.

Egyfel?l önkényesen magára vállalta a világ dönt?bírói szerepét politikai kérdésekben, így ? kívánja eldönteni, hogy mely országok felelnek meg közös értékeink, a demokrácia és a szabadság, az emberi jogok követelményeinek; ? szabja meg, hogy ki a terrorista és ki nem az, majd kénye és kedve szerint katonailag lerohan országokat, lásd Afganisztán, Irak, Líbia és f?leg Szíria. A végeredmény pedig óriási pusztítás, káosz és z?rzavar, s?t, ami ennél is rosszabb, egy XXI. századi dzsihadista kalifátus, az Iszlám Állam létrejötte, s a november 13-i párizsi terrortámadás.

És engedtessék meg itt megjegyezni: az USA Iszlám Államhoz való viszonya – hogy a Lordok Házában is megfelel? stílusban fogalmazzak – egy kissé ellentmondásos… Vagyis az Egyesült Államok önkényesked? katonai és politikai fellépései egyik pillanatról a másikra feler?sítették a civilizációk, kultúrák és vallások harcát, ami viszont nemzetállamokat sodor veszélybe szerte a világon és Európában is.

Másfel?l, az Egyesült Államok politikai elitje ahhoz mégis gyenge volt és felkészületlen, hogy ellenálljon a globális pénzhatalom vezet? dinasztiáinak, amelyek 1913 decemberében rátették a kezüket az állami jegybankra, a Fedre, s ezáltal az ? kezükbe, azaz magánkezekbe került a pénzkibocsátás joga. És ezzel a mozzanattal minden megváltozott, aminek lényegét Mayer Amschel Rothschild mondta ki, aki így fogalmazott: „Add nekem egy ország pénzügyi rendszerének ellen?rzését, és már nem érdekel, ki hozza a törvényeket ebben az országban.”

Több mint száz év telt el azóta, s a kétpólusú világrend megsz?nése után a globális pénzhatalmak óriási lehet?séghez jutottak, hogy az Egyesült Államokat mint egyfajta trójai falovat maguk el?tt tolva katonai, politikai, gazdasági, pénzügyi eszközökkel, illetve a nemzetközi média felhasználásával megvalósítsák a globális piac uralmát, ami nem mást jelent, mint a magánhaszon, a profitelv totális érvényesülését a közjóval szemben. A birodalom, az Egyesült Államok már a kezükben van tehát, de vajon ki állhat még ellent a globális piac uralkodásának? Nem más, mint az állam, méghozzá a nemzeti keretek között m?köd? állam, tehát a nemzetállam, amelyik elkötelezett a közjó érvényesülése mellett, illetve a honpolgárok, ha tetszik, az erkölcsi alapokon nyugvó civil társadalom érdekeinek védelme mellett.

Nos, a globális pénzhatalom, a Rothschildok és Soros Györgyök éppen ezért hirdették meg 1989-ben, az úgynevezett washingtoni konszenzusban a liberalizáció, dereguláció és privatizáció alapelveit, a neoliberalizmus alapelveit, amelyek lényege a piac mindenhatósága a mindenkori állammal szemben.

A rendszerváltás óta eltelt 25 évben tudatosan tervezett támadás indult a nemzetállamok és a nemzeti identitásokra épül? civil társadalmak ellen. Egyfel?l, a pán-Európa-koncepciót kidolgozó Coudenhove Kalergi, majd Churchill és más politikusok által megfogalmazott koncepció alapján az Európai Unióból szoros politikai uniót kívánnak létrehozni, amely megszüntetné a nemzetállamok önállóságát és közjó iránti cselekv?képességét, másfel?l szervezett migránsáradat indult el Európa felé, amely, ha Soros György tervei valóra válnak, egy-két évtizeden belül Eurábiát csinál Európából, s a keresztény Európa, amelyben szerettünk és tudtunk élni, megsz?nik létezni.

Azonban jó hírem is van: a világban, a történelemben nincsenek determinizmusok, a folyamatok és trendek visszafordíthatók, hiszen minden emberi döntéseken, ellenállásokon, akaraton, kitartáson, hiten és elszántságon múlik. Az emberiség története konfliktusok végtelen sorozata. Van globalizáció és van ellenglobalizáció (gondoljunk Kínára, Indiára, Oroszországra, Japánra és a BRICS-országokra), van globális pénzhatalom, de vannak még er?s nemzetállamok, van egy, a pénzhatalomnak kiszolgáltatott, áruló európai uniós elit Junckerrel és Merkellel az élen, de vannak nemzeti elkötelezettség? civil társadalmak, van békemenet, van CÖF és vannak tisztességes honpolgárok akik, ha kell, t?zzel-vassal megvédik hagyományaikat, vallásukat, értékeiket és szabadságukat.

A konfliktusok 2016-ban és a következ? években globálissá válnak és fokozatosan eljutnak az alapkérdésig, ami arról szól, vajon tudunk-e ember módjára együtt élni ezen a bolygón, vagy képtelenek vagyunk erre, s pusztulásra vagyunk kárhoztatva. Azt hiszem, elkerülhetetlen, hogy minden egyes ország és nemzet megadja erre a maga válaszát.
Mi, magyarok, már letettük a voksunkat.

Fricz Tamás (A szerz? politológus)

www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló